

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (متاجر)

بیع سلف ۵

جلسه ۳۶

استاد وافی

احکام بیع سلف:

۱. اگر بایع مبیع را فوق صفتی که باید آن را به مشتری بدهد، به وی تسلیم نمود بر مشتری قبول آن لازم است. ولی در صورتی که پست تر از آنچه موظف به تحویلش هست را به وی بدهد، قبول آن بر مشتری واجب نمی باشد.
۲. اگر مشتری به همان فرد پست و نازل راضی بشود، معامله لازم می گردد.
۳. اگر در وقت فرا رسیدن اجل بیع و زمان تسلیم، مسلم فیه، نایاب شد؛ مشتری مخیر است بین فسخ معامله و اینکه صبر کند تا مبیع بدست آید، هم چنین می تواند قیمت را از بایع بگیرد.
۴. خیاری که برای مشتری است، فوری نیست.
۵. در حکم کمیاب شدن است، مرگ بایع قبل از اجل.
۶. اگر قسمتی از مبیع را قبض کرده و قسمت دیگر را به علت کمیاب شدن، قبض نکرده است، در این صورت نیز مشتری مخیر است بین:

الف: فسخ جمیع

ب: صبر

ج: رضایت به همان بعض و گرفتن ثمن یا قیمت مابقی

۴. در صورتی که مشتری قسمتی را قبول کرد و قسمت دیگر کمیاب شده به قیمت یا ثمن راضی شد، اگر در کمیاب شدن بایع، مقصر نباشد، در این صورت بایع نیز خیار فسخ دارد.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

اقسام بیع به نسبت به خبر دادن به قیمت مبیع:

بیع مساومه:

بیعی است که بایع در آن نامی از رأس المال نبرده باشد بلکه او و مشتری با هم در ثمنی

اتفاق می کنند.

بیع مرابحه:

بیعی است که بایع رأس المال را ذکر نموده و مقداری زائد بر آن بعنوان ربح تعیین می کند.

تولیه:

بیعی است که بایع رأس المال را ذکر نموده و به همان مقداری که خریده می فروشد.

مواضعه:

بیعی است که بایع رأس المال را ذکر نموده و به کمتر از راس المال می فروشد.